Аснофи занҳо дар моҳи рамазон

﴿ أقسام النساء في رمضان ﴾

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

Сомонаи: "Навор ислом" IslamTape.Com

Аз форси ба тоҷики: Абдуссатори Ҳақназар

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿أقسام النساء في رمضان﴾

«باللغة الطاجيكية»

موقع: "شريط الإسلام" IslamTape.Com

ترجمه من الفارسية إلى الطاجيكية: عبد الستار حق نظر

2010 - 1431

islamhouse.com

Аснофи занҳо дар моҳи рамазон

Вақтеки хоҳарони азизи мо барои ан□ом додани аъмоли нек ва кушиш дар итоати Худо ва фурсат донистани вақт дар ризогии Худо ҳарис ҳастанд баъзе аз онон нисбат ба баъзе аз аҳком дар мавриди дини Худо ва суннати Пайғамбараш худро ба □аҳолат мезананд.

Ба муносибати даромадани моҳи шарифи рамазон, ки моҳи шитоб кардан ва сабқат гирифтан дар аъмоли нек аст хостем, ки ин рисоларо ки гушае аз китоби " Аснофу-н-нисо фи рамазон" аз шайх Муҳаммад Муснад аст таҳия кунем, то ин ки хоҳарони мусалмон аз ин фойдаҳо баҳраманд шаванд ва бо илму огоҳи дар итоати Худо кушиш кунанд.

Ва намехоҳем чунонеки саҳобии □алил Абдуллоҳ ибни Масъуд фармуданд: "Ва бисёри касоне ҳастанд ки иродаи хайр доранд вале ба он даст намеёбанд" аз дастраси ба хайр маҳрум гардед.

Аснофи занҳо дар моҳи рамазон

Баъзе занҳое ҳастанд ки вақташонро дар ошпазхона мегузаронанд ва аз зикри Худо ва хондани Қурон ғофил ҳастанд мисли онки моҳи рамазон барои онҳо моҳи хурдан ва нушидан аст на моҳи рузаву ибодат ва тиловати Қурон.

Заноне ҳастанд ки ба намозу руза рағбат доранд ва дар ин моҳ барои касал нашудан дору мехуранд, дар ҳолеки беҳтар ин аст ки аз ин кор дури кунанд ва баончи ки Худованд барояшон муқаддар карда аст рози шаванд, чароки ингуна доруҳо ба гуфтаи мутахассисон холи аз зарар нест ва Худованди бузург ба хотири ҳикмате, ки медонад ин касалҳоро (касалҳои занонаро монанди ҳайзу нифос ва ғайра) барои занон муқаддар намуда аст, пас дар манъ кардани он зараре барои фитрат ва хилкат аст.

Ва заноне ҳастанд ки дар ҳолати касали ҳайз ва ё нифос дар мавриди зикри Худо ва тиловати Қурон сусти нишон медиҳанд, дар ҳоле, ки барояшон имкон аст ки китобҳои муфидро бихонанд ва ба Қурон ва дигар дуъоҳо ба воситаи баландгу ё родию ва ғайра васоили нав гуш карда истифода баранд.

Ва дар миёни занҳо заноне ҳастанд ки ба намози таровиҳ мераванд вале бо ҳи□оби комил намебароянд ва ончи, ки барояшон кашф карданаш дуруст нест ошкор мекунанд, дар ҳолеки ҳамаи зан аврат аст ва дар байни роҳ бо бегонагон хилвати ҳаром сурат мегирад агар ин занон дар хона бинишинанд барояшон беҳтар аст.

Аз ибни Умар "Худо аз у рози бошад" ривоят аст ки фармуданд: "Занонатонро аз рафтан ба мас□ид манъ накунед ҳар чанд ки хона барояшон беҳтар аст" (Абудовуд).

Ва дар □ой дигар аз Пайғамбари Худо ривоят аст ки фармуданд: "Зан аврат аст ва замонеки аз хонааш берун меравад шайтон дар байни роҳ сарак мекашад ва уро таъқиб мекуанд ва зан ҳе□замон ба Худо наздиктар намешавад аз замонеки дар хонааш аст".

Мақсад ин аст ки зан ҳарчанд худро бипушонад ва худро аз чашми мардони бегона нигоҳ дорад намозаш беҳтар мешавад.

Ибни Хузайма ва гуруҳе аз уламо сароҳатан баён кардаанд ки намози зан дар хонааш аз намозаш дар мас□ид беҳтар аст, агарчи мас□иди макка ё мадина ва ё байтул мақдис бошад.

Умму Ҳамид зани ибни Ҳамиди Соъиди "Худо аз у рози бод" нақл мекунад ки назди Пайғамбари Худо омадам ва гуфтам: Эй расули Худо ман дуст дорам ки бо шумо намоз бихонам, Пайғамбари Худо фармуданд: "Ман медонам ки ту намоз хонданро бо ман дуст дори вале намозат дар хонаат беҳтар аз намозат дар манзилат ва намозат дар манзилат беҳтар аз намозат дар мас□иди қавмат, ва намоз хондан дар мас□иди қавмат беҳтар аз намоз хондан дар мас□иди ман аст".

Рови мефармояд: "Умму Ҳамид пас аз шунидани ин сухан амр кард, ки дар ториктарин гушаи хонааш барои у мас□ид бино кунанд ва дар ҳамон□о намоз бихонад то охирини ҳаёташ".

Ҳазрати Оиша "Худо аз у рози бод" мефармояд: "Агар Пайғамбари худо медонистанд ки занон баъд аз Эшон чи корҳое ан□ом медиҳанд онҳоро аз рафтани мас□ид манъ мекард".

Ва баъзе занҳо худро атр мезананд ва ба мас□ид мераванд, дар ҳолеки ин кор барояшон дуруст нест, чун Пайғамбари Худо фармуданд: "Ҳар занеки атр занад барои намози хуфтан дар мас□иди мо ҳозир нашавад". (Муслим).

Ва аз ҳазрати Абу Ҳурайра нақл шуда аст эшон занеро диданд ки атр зада буд фармуданд: "Ман аз Пайғамбари Худо шунидам ки фармуданд: "Ҳар занеки хушбуй кунад сипас ба мас□ид биравад намозаш қабул намешавад то инки ғусл кунад" (Албони ин ҳадисро саҳиҳ шуморида аст).

Ва баъзе аз духтарони □авонеки нав ба синни балоғат мерасанд ва аввалинбор ҳайз мешаванд онро аз хонаводаашон пинҳон мекунанд ва дар ҳолеки нопок ҳастанд рузаашонро пура мегиранд бо ву□уди инки рузаи ҳоиз дуруст намебошад сипас қазои рузҳои гирифтаро ба□о намеорад ё воқиан намедонад ва ё ха□олат мекашад. Пас барои модарон во□иб аст, ки духтаронашонро нисбати ин масъала огоҳ кунанд чунонеки бар духтар во□иб аст ки рузҳои қазои худро ба□о оварад агарчи мудати зиёде гузашта бошад, агар адади рузҳоро фаромуш карда бошад фикр кунад ва бар ғолиби фикри худ амал кунад.

Ва баъзе занҳое ҳастанд ки бо хонаводаашон ба Макка мераванд ва бо онҳо барои умра иҳром мебанданд сипас ҳайз мешаванд ва ба хотири ҳаё ва ё тарс ба хонаводашон хабар намедиҳанд ва бо ҳамроҳи онҳо ба ҳарам дохил мешаванд ва бо мардум намоз мехонанд ва шояд ки дар гирди хонаи Худоҳам дар ҳолати нопоки тавоф кунанд, онҳо бо ин корашон гуноҳи бузургеро муртакиб мешаванд ва умраашон ботил мешавад то инки пок шаванд ва бо таҳорати комил тавоф кунанд ва бояд ба хотири коре ки ан□ом додаанд тавба кунанд.

Ва аз миёни занон касоне ҳастанд ки шабҳои рамазонро ба хусус даҳ шаби охирро дар бозорҳо ва дар □ойҳои дигар мегузаронанд ки ин корҳо сабаби дур шуданашон дар ин шабҳои гаронқадр аз ёди Худо ва савоб□уи мегардад. Чи хуб мешавад ки ин шабҳоро дар ёди Худо ва корҳои хуб бигузаронем то инки аз он қадру савобеки дар ин шабҳо аст маҳрум нашавем.

Ва замоне ин дарҳои хайр барои мо восеъ мешавад ки шахс дар хонааш нишаста ва барои рузадорон хидмат кунад (барои рузадорон ифтор диҳад) чунонеки дар ҳадис омада аст ки Пайғамбари Худо фармуданд: " Имруз касоне ифтор карданд а□р ва савоби бисёри карданд" пас агар зан дар рузҳои ҳайзаш ба рузадорон хидмат кунад Худованди бузург ба андозаи аъмолеки дар разҳои тухраш ан□ом медод ба у а□ру савоб дода мешавад. Пайғамбари Худо мефармояд:

"Вақтеки шахс мариз шавад ва ё сафар кунад Худованд барои у а□р ва савоби касеро ки дар ҳолати сиҳат ва иқомат амал мекунад менависад".

Ва дар охир аз Худованди бузург талаби дуъо мекунем ки модарон ва хоҳарони моро ба роҳи ҳақ ҳидоят карда ва онҳоро барои ан□ом додани аъмоли неки дар моҳи шарифи рамазон муваффақ гардонад.